

JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 6 DE BARCELONA

Recurs núm.: PO 290/2017

Part actora: [REDACTED]

Part demandada: AJUNTAMENT DE RUBÍ

INTERLOCUTÒRIA

Magistrada jutgessa: Margarita Cuscó Turell

Barcelona, a 2 de novembre de 2017

ANTECEDENTS

Primer. La representació processal de la part actora va presentar en el deganat dels Jutjats contenciosos administratius, escrit pel qual va interposar recurs contenciós administratiu contra la desestimació presumpta dels recursos de reposició interposats davant l'ajuntament demandat i davant l'OGT, així com contra l'acord de la junta de Govern Local de 21 d'abril de 2017 i contra la liquidació complementària de la taxa de legalització de l'obra major de 9 de juny de 2017.

Segon. Mitjançant altressí va sol·licitar l'adopció de la mesura provisional consistent en la suspensió de l'acte administratiu impugnat.

Tercer. Tramitada la corresponent peça separada de mesures cautelars, les codemandades s'han manifestat en el sentit d'oposar-se, atès que entén que no es donen les circumstàncies previstes a l'efecte a l'article 130 de la Llei jurisdiccional.

RAONAMENTS JURÍDICS

Primer. L'article 130 de la Llei jurisdiccional disposa que únicament es podran adoptar mesures cautelars quan l'execució de l'acte pogués fer perdre la finalitat legítima al recurs o causar al recurrent perjudicis de difícil o impossible reparació. Aquest precepte també estableix que es podrà denegar la mesura cautelar quan d'ella se'n pogués derivar una pertorbació greu als interessos generals o de tercer.

Aquest plantejament legal reconduïx en definitiva, com ha establert la millor doctrina, als criteris clàssics que va establir el Tribunal Constitucional (STC 148/93, de 29 d'abril) de la ponderació dels interessos en joc, el *periculum in mora*, i finalment l'aparença de bon dret, entesa de forma restrictiva, és a dir, quant a l'apreciació que l'objecte del recurs no estigui desproveït a primera vista de qualsevol fonament. En aquest últim sentit, la referència de l'article 130 a la finalitat legítima del recurs. A aquells criteris s'afegeix ara el de la pèrdua de finalitat del recurs.

Segon. L'actora defensa en aquest cas la procedència de suspensió al·ludint al criteri de l'aparença de bon dret i al criteri de perill en l'espera. Respecte del primer dels criteris, val a dir que tot i la seva inicial consagració jurisprudencial, no ha quedat finalment recollit a la Llei jurisdiccional, i aquest criteri s'ha d'aplicar en tot cas amb molta cautela, ja que es tracta d'un autèntic perjudici sobre el fons del debat processal, perjudici que s'adopta sense sentir a les parts i sense la prova corresponent. Per altra banda, és cert que la Llei d'Enjudiciament Civil esmenta aquest criteri a l'article 728, però ho fa no com causa determinant de la concessió de la mesura cautelar, sinó com un requeriment més que cal complir i que no exclou la necessitat d'acreditar una situació de perill en l'espera. Conseqüentment, el criteri de l'aparença de bon dret ha de quedar limitat a situacions molt puntals i justificades. Així ho ha establert la jurisprudència (Tribunal Suprem, Sala contencions administratiu, secció tercera, interlocutòria de 18 de juliol de 2006, recurs nº 165/2006).

Pel que pertoca al darrer criteri val a dir que no s'ha acreditat -ni tan sols s'ha argumentat suficientment- en què consistiria el dany que l'execució dels actes impugnats causarien a l'actora ja que no és suficient l'al·lusió genèrica als greus danys a l'estabilitat de la mercantil.

No s'aprecia un dany derivat de l'execució que pugui fer perdre al recurs la seva finalitat legítima, ja que l'actora no acredita danys derivats de l'execució dels actes que no puguin ser eventualment compensats si el recurs és estimat, i el cas és que els articles 728.1 i 732.1 de la Llei d'Enjudiciament Civil condicionen l'adopció de mesures cautelars no ja a la invocació d'un dany sinó a la justificació del mateix, justificació que cal fer en el moment de sol·licitud de les mesures (article 732.2 in fine LECi).

Per tant, en el cas que ens ocupa no es pot apreciar cap circumstància que indiqui la possible pèrdua de l'objecte de recurs en el cas que no s'adoptin les mesures cautelars demanades, donat que l'actor no ha acreditat la producció de perjudicis d'impossible o difícil reparació.

En conseqüència, donat que la part recurrent no ha acreditat que l'execució de l'acte faria perdre la finalitat legítima al recurs, ni que el seu interès particular hagi de prevaldre sobre l'interès general que demanda l'execució de l'acte; no correspon acceptar les mesures cautelars sol·licitades.

Per tot l'exposat,

DISPOSO:

Desestimar la sol·licitud de mesura cautelar plantejada per la part recurrent.

Contra aquesta interlocutòria es pot interposar recurs d'apel·lació d'acord amb allò previst a l'article 80 de la Llei jurisdiccional.

Així ho dispenso, mano i signo. En dono fe.